

Motion till riksdagen 2011/12:So604

av **Adnan Dibrani m.fl. (S)**

Livet efter livet i skyddat boende

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att kartlägga hur det går för dem som lämnar skyddat boende.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om flickors och unga kvinnors möjligheter och rätt till ett normalt liv efter ett liv i skyddat boende.

Motivering

Våldet mot kvinnor är en urgammal och primitiv universal företeelse med olika mekanismer, av vilka en är det så kallade hedersrelaterade våldet. Enligt Ungdomsstyrelsens kartläggning lever ca 70 000 unga under detta förtryck. Varje år räknar man med att hundratals unga, främst flickor, i Sverige söker hjälp. Några av dem hamnar i skyddat boende. Att som ung lämna sin familj och hamna i skyddat boende är svårt, men ofta är det enda sättet att komma undan trakasserier, kontroll, misshandel och mordhot. När de lämnar sina hem och hamnar i skyddade boenden hamnar de i ett annat slags liv som inte heller är någon idyll. En del drabbas av känslor av isolering, depression, ensamhet och självmordstankar. Unga Kvinnors Värn (UKV) och en rad andra organisationer gör en stor insats. Trots detta klarar många unga inte av livet i skyddat boende och några väljer därför att gå tillbaka till det gamla livet under familjens kontroll.

Skyddat boende är inte avsett att vara ett permanent boende och det svåraste är ofta livet efter skyddat boende. Det finns bra projekt med gradvis utslussning till ett mellanboende. Men problemet är bristen på rätt stöd och hjälp för att kunna stå helt på egna ben, vilket ändå måste vara målet. Dessa flickor har levt ett trasigt liv, och därför kommer de in i skyddat boende. Där börjar ett helt annat liv. Det blir nästan dubbla trasiga liv för dessa flickor.

Fel! Okänt namn på

En kartläggning av problemet är nödvändig men kortsiktiga satsningar med projektmedel genom länsstyrelserna är inte tillräckligt. Det krävs även konkreta åtgärder. För det första behövs familjehem som har spetskompetens inom detta område så att de är väl förberedda att ta emot dessa flickor och kan förstå dem. För det andra behöver varje flicka en kontaktperson som har rätt kompetens och som kan följa henne under en längre period oavsett vilka placeringar eller socialsekreterare hon träffar. Kontaktpersonen bör finnas där långsiktigt och vara en trygghet för flickan. För det tredje borde det finnas ett alternativ efter skyddat boende och före eget boende för de flickor som inte hamnar hos familjen, det vill säga en slussverksamhet där flickorna bor i ett kollektiv men ändå har sitt eget boende. Tanken är att de ska tränas för att klara ett eget boende och ett självständigt liv men under en tidsperiod få stöd genom att slussas till detta. Ytterst handlar det om mänskliga rättigheter!

Stockholm den 5 oktober 2011

Adnan Dibrani (S)

Hans Hoff (S)

Jennie Nilsson (S)